

תת"ע 7257/02/17 - מדינת ישראל נגד אמיתי עמוס

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו
תת"ע 7257-02-17 מדינת ישראל נ' אמיתי עמוס

לפני כבוד השופטת ענת יהב
בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד פרידל

המאשימה

נגד

אמיתי עמוס

הנאשם ע"י ב"כ עוה"ד סיני ממשרד עו"ד לזיתן-
פאלוך

גזר דין

ביום 30/10/17 הודה הנאשם בכתב אישום המייחס לו נהיגה, כשתוקף רישיון הנהיגה שלו פקע תקופה של כ-10 שנים, זאת בניגוד לסעיף 10 א' לפקודת התעבורה, סמל סעיף 2036. כמו כן הורשע בעבירה של נהיגה מבלי שהיתה לו פוליסת ביטוח בת תוקף, בניגוד לסעיף 2 (א) לפקודת ביטוח רכב מנועי, סמל סעיף 2106.

במעמד זה, אף צרף הנאשם תיק שעניינו זהה, ואשר מתנהל בבית משפט לתעבורה בירושלים, מספרו 5481-02-17, עבירה שעבר הנאשם כחודשיים קודם ביצוע העבירה בעניינו, הנאשם הודה אף בתיק זה והורשע.

הצדדים טענו לעונש :

המאשימה ציינה שהנאשם נוהג משנת 1974 לחובתו 52 הרשעות קודמות ביניהן עבירות זהות, בהן הורשע ואף נדון לפסילות ארוכות. כמו כן הצביעה על תקופה הפקיעה הארוכה של 10 שנים.

ב"כ המאשימה טען, כי מדובר במי שכמוהו כבלתי מורשה, אשר לא עבר תחת עינוי הבוחנות של משרד הרישוי ולא היה מבוקר, לא עבר קורסים והכשרה.

עוד מציין כי מדובר ברצידיביסט שאינו מפנים, אין לו מורא בפני החוק ומהווה סיכון למשתמשי הדרך.

בנוסף מבקש כי בית משפט בגזרו את דינו של הנאשם ייתן משקל לעובדה שמדובר בשני תיקים ובשתי הזדמנויות בהן נהג הנאשם כשאינו בידו רישיון נהיגה תקופה ארוכה וללא ביטוח וכן מפנה לעובדה כי בין שני כתבי האישום בהם הודה חלף חודש ימים בלבד, כך שיש בכך הוכחה לעזות המצח של הנאשם ולחוסר הפנמה.

לפיכך עותרת המאשימה לעונש של מאסר בפועל, מאסר על תנאי ממושך, פסילה ארוכה שתהא מצטברת לכל פסילה

אחרת, פסילה על תנאי, קנס והתחייבות על סך של 10,000 ₪.

המאשימה הפנתה למתחם ענישה של מאסר בפועל שבין 15 ימים ל-18 חודשים בליוויית רכיבי ענישה נוספים.

ב"כ הנאשם טען כי זהו המקרה שיש ללמד עליו סנגוריה ומבקש מבית המשפט לשים את מלוא השיקולים על מאזני הצדק, טען כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה אולם חולק על בקשת המאשימה להציג את הנאשם כמי שהינו בלתי מורשה לנהיגה.

מפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר עובד בבית חולים אברבנאל בשיקום והכנה לנפגעי נפש לקראת יציאתם והשתלבותם בחיים. מציין כי לנאשם תואר ראשון בחינוך ותואר שני בשיקום קהילתי. מציין כי הנאשם מנהל חיים תקינים ומכובדים, היה נשוי והתגרש, ניהל מרכז קהילתי ומתנ"ס ובעקבות תלונה שגררה אותו למסכת משפטית ארוכה אשר בסופו של דבר זוכה לחלוטין, נושא את צלקות אותה התקופה, שכן לצורך הגנה על שמו הטוב שכר ייצוג משפטי אשר הגיע לכדי מאות אלפי שקלים.

בעקבות כך, טוען כי הנאשם היה עסוק במשך רוב ימיו בתקופה זו להוכיח את חפותו וכן גייס את כספו לצורך כך. משכך מצבו הכלכלי התדרדר, נאלץ להתפטר מעבודתו, נקלע לחובות בהוצאה לפועל ורק משום הוצאות אלו לא יכול היה לחדש את רישונו ולא בשל פסילה בעקבות עבירות תנועה אותם עשה. מציין כי כל המסכת אותה תאר היתה בשנת 2010.

מפנה לעברו התעבורתי לעובדה כי נשפט בשני התיקים שעניינם פקיעת רישיון ונדון בהעדרו לפסילות ארוכות ובכל מקרה לטענתו לא נהג. בשנת 2016 נתפס נוהג כשלא ידע שהוא פסול ובשנת 2017 נתפס בתיק זה.

מציין כי הנאשם הפקיד את רישונו ומרצה פסילות ארוכות. טוען כי התמונה שהצטיירה מפי ב"כ המאשימה חוטאת לאמת, שכן מדובר באיש חוק, אשר אינו מחפש לחמוק מן העונש וברגע שנודע לו על פסילתו הפקיד את רישונו.

בסוף טענותיו מבקש הסנגור להסתפק בפסילות אותם מרצה הנאשם, דהיינו 26 חודשים מחודש יולי 2017 או לכל הפחות להטיל פסילה אשר תהא חופפת לפסילה אותה מרצה.

לעניין בקשת המאשימה להטיל על הנאשם רכיב של מאסר בפועל, מדגיש כי הפסיקה אליה הפנה התובע מדברת על מי שהינו בלתי מורשה לנהיגה מה שלא ניתן לומר על נאשם זה ואינו סבור כי הפסיקה חלה עליו.

עוד מבקש הסנגור שלא להטיל קנס על הנאשם וזאת לאור מצבו הכלכלי החמור כפי שציין ואשר עמד בבסיס העילה לאי חידוש הרישיון.

הנאשם טען לטובתו כי מדובר בשתי פעמים בהם נהג ובהם הודה בפני בית המשפט, כי מדובר בשטות וביש מזל.

מציין כי לא ידע שנפסל לתקופות ארוכות ומרגע שידע הפקיד את רישונו. מבקש את אמון בית משפט.

לשאלת בית המשפט מדוע יש רכב על שמו, ענה כי אמנם הרכב הוא על שמו, אבל בת זוגו היא זו אשר מחזיקה בו בפועל ונוהגת בו.

מבקש להדגיש כי לא נוהג באופן פרוע או משתולל בכבישים ומדובר במצב שנקלע אליו.

דין והכרעה

תיקון 113 לחוק העונשין בדבר הבניית שיקול הדעת השיפוטי בהענישה קובע בחינה בת 3 שלבים שעל בית המשפט לבחון על מנת לגזור את עונשו של הנאשם (ע"פ 2918/13 **אחמד דבס נ' מדינת ישראל**).

שלב ראשון - קביעת מתחם הענישה:

לצורך קביעת מתחם הענישה יש למצוא מהו היחס ההולם בין העבירה, מידת אשמו של הנאשם והעונש בהתאם לכך.

חומרת העבירה - הנאשם נהג בשתי פעמים ובפער של כחודש וחצי, כאשר ידע שרישיון הנהיגה שלו פקע תקופה ארוכה של כעשור, כאשר הצורך ברישיון נהיגה אינו מטריד אותו והוא ממשיך לנהוג כשאינו מבוטח, כשהוא מסכן את בטחונם של עוברי הדרך ושלו, שוב ושוב (רע"פ 8253/10 **שלמה גיא נ' מדינת ישראל**). שם אף צוין כי הנאשם עושה דין לעצמו כשהוא נוהג במשך שנים ברכב מבלי לציית לחוק ולכללי התנועה ובלשונו של כב' הש' רענן בן יוסף בעפ"ת 32611-08-10 נרשם: "**נראה שהמבקש הפך את הנהיגה ללא רישיון למפעל חיים. שלטון החוק לא מעניין אותו**".

הערך החברתי אשר נפגע הוא זלזול בשמירה על החוק וציות לו וכן בערך נלווה חשוב אף הוא של הטלת הפיצויים והכובד הכלכלי על כלל הציבור במידה ויקרה ארוע תאונתי.

נסיבות ביצוע העבירה הן כפי שציינתי לעיל, פקיעה ארוכה של רישיון הנהיגה, כשהנאשם נתפס נוהג במרווחי זמן קצרים בין שני האירועים.

המאשימה ציינה מתחם של מאסר בפועל בין 15 ימים ל-18 חודשים, אולם לא הפנתה לפסיקה מסוימת, כאשר מתוך דברי המאשימה ניתן לדעת כי הכוונה היא למתחם אשר משוייך לעבירות נהיגה של מי שהינו בלתי מורשה, דבר אשר עולה קנה אחד עם טענת המאשימה כי אדם אשר לא מחזיק ברישיון נהיגה תקופה כה ארוכה יש לראותו ככזה.

בכל הכבוד, איני מסכימה עם גישה זו של המאשימה ואין דומה מי שכבר עמד בדרישות החוק ונמצא כשיר ומיומן לנהיגה ואף נהג שנים רבות ולאחר מכן איתרע מזלו ולא יכול להוציא רישיון נהיגה תקף נוכח חובות כלכליים קשים, לבין מי אשר מעולם לא ביצע מבחנים, לא למד, אינו מיומן ואין אנו יודעים האם יכול לאחוז בהגה.

ההגנה הגישה מספר החלטות:

תת"ע 3123-03-16 מדינת ישראל נ' יצחק עמנואל (מיום 2/7/17), שם נגזר דינו של מי אשר רישיונו פקע תקופה של כ-11 שנים ואף נהג ללא ביטוח לפסילת רישיון בת 3 חודשים, מאסר על תנאי ורכיבי ענישה נוספים. אולם שם מדובר במי אשר לחובתו 15 הרשעות קודמות והרשעו האחרונה היתה בשנת 2009.

עפ"ת 24931-05-14 אלעזר בלל נ' מדינת ישראל, שם בוטל רכיב הפסילה בפועל אשר הוטל על ידי בית משפט קמא בתעבורה של שנה ונותרו רכיבי ענישה של פסילה על תנאי, מאסר מותנה וקנס.

אולם עיון בפסק הדין מעלה כי מדובר במי אשר רישיון הנהיגה הישראלי שלו אינו בתוקף משנת 2009, דהיינו כ-5 שנים ובעיקר מדובר במי אשר יש לו רישיון נהיגה פלשתינאי תקף.

מדיניות הענישה הנהוגה:

רע"פ 7629/10 חאלד אלבחירי נ' מדינת ישראל, שם הורשע אדם בנהיגה ללא רישיון נהיגה תקופה של כ-17 שנים. בית המשפט מאשר גזר דין של 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופסילה לתקופה של 4 שנים.

כאן יש לציין כי מדובר במי שהיה תלוי כנגדו מאסר מותנה בין 7 חודשים ופסילה על תנאי שהופעלה. כמו כן בתיק זה הוגש תסקיר אשר לא בא בהמלצה להארכת המאסר המותנה.

בעניין זה כותב כב' הש' רובינשטיין, כי אף אילולא המאסר על תנאי שהופעל, הרי שהמקרה עצמו היה מצדיק הטלת מאסר בפועל, שכן מדובר היה במערער מועד ומסוכן לציבור, כאשר הנאשם נוהג שנים רבות בלא רישיון ובכלל הרשעותיו אף נהיגה בזמן פסילה ובשכרות.

עפ"ת 22009-04-14 חנניב נ' מדינת ישראל - בית המשפט המחוזי הפחית את תקופת הפסילה, על מי שנהג שרישיונו פקע תקופה של כ-6 שנים, לפסילה בפועל של 2 חודשים והותיר את רכיבי הענישה האחרים של פסילה על תנאי, מאסר על תנאי והתחייבות.

תת"ע 7449-01-13 מדינת ישראל נ' ג'וליאני - בית משפט הטיל רכיבי ענישה של פסילה על תנאי, מאסר על תנאי וקנס.

תת"ע 2330-01-14 מדינת ישראל נ' שלומי- הוטל עונש על מי שפקע רישיונו לתקופה של כ- 5 שנים עונש של פסילה קצרה של 14 ימים, פסילה על תנאי וקנס- שם הנאשם ריפא את הפגם והציג רישיון נהיגה תקף.

עפ"ת 42388-11-10 טל רונן נ' מדינת ישראל- אושר עונש של אדם שרישיונו פקע תקופה של 6 שנים, לפסילה בת 4 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

עפ"ת 11890-05-14 סולומון בליה נ' מדינת ישראל- שם פקע רישיונו של נהג כעשור, כאשר בית המחוזי התערב בעונש שהוטל בבית משפט קמא ברכיב המאסר בן חודשיים ימים וביטל אותו, כשהותיר את רכיבי הענישה האחרים, פסילה בת 24 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

עפ"ת 13267-07-11 יסמין אלימלך נ' מדינת ישראל- דובר בשני אירועים דומים של פקיעת רישיון נהיגה, כאשר המחוזי הפחית מרכיב הפסילה ל-9 חודשים והותיר את רכיבי הענישה האחרים של קנס ופסילה על תנאי.

לאור כל המקובץ לעיל, אני קובעת כי מתחם הענישה בעבירת נהיגה של רישיון נהיגה פקע תקופה ארוכה כוללת פסילה בפועל של 3 חודשים ועד 24 חודשים מלווים ברכיבי ענישה נוספים ולעיתים אף ברכיב של מאסר על תנאי ועד מאסר אף לתקופה קצרה שיכול וירוצה בעבודות שירות.

מתחם העונש ההולם באירוע זה - במקרה זה מדובר **בשני אירועים** אשר לכל אחד מהם יש את המתחם אותו ציינתי לעיל, ולאחר בחינת אשמו של הנאשם, נסיבות ביצוע העבירות אני קובעת כי מתחם הענישה בתיק זה מתחיל מ-6 חודשים ועד 18 חודשי פסילה וכן מאסר על תנאי ועד מאסר קצר בין מספר ימים.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה - לפי סעיף 40 יא' לחוק יש לתת משקל איזה הוא העונש האינדיבידואלי המתאים לנאשם בתוך מתחם הענישה אשר נקבע או לקבוע עונש מחוץ למתחם לקולא או לחומרא. בתיק זה טענו רבות הן הנאשם והן סנגורו לנסיבות אשר הביאו לפקיעת רישיון הנגדהיינו אותה הסתבכות משפטית משנת 2010 אשר גבתה מן הנאשם כוחות נפשיים וכספיים והובילו לאותה פשיטת הרגל אשר בעטיה הנאשם לא יכול היה לחדש את רישיון הנהיגה שלו.

בעניין זה אף הוגש לי מכתב ארוך של הנאשם אשר מפרט את השתלשלות העניינים, את הנסיבות המשפחתיות עובר לאותו אירוע, את מצבו הקשה שבו הוא מצוי אף עתה. כמו כן צורפה בקשת חנינה לנשיא, תעודה רפואית ותיק ההוצאה לפועל אשר ממנו עולה כי הנאשם מצוי בקשיים כלכליים קשים.

בשלב השני יש לשקול שיקולים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה:

בענייננו הנאשם מצוי בעיצומו של תהליך להשבת מסלול חייו אשר היה קודם אותה הגשת תלונה אשר מוטטה את חייו.

ונראה כי מצא עצמו ואת ייעודו במקום העבודה הנוכחי, אולם בכל מקרה לא ראיתי המלצה, או תסקיר, או מסמך כלשהו לגבי שיקום או שיקום ממשי ועניין זה נלמד בין השיטין (סעיף 40 ד' לחוק העונשין).

עדיין בית משפט התרשם מאדם נורמטיבי, ללא עבר פלילי העוסק בעזרה לנפגעי נפש ולכן נראה לי כי יש להתחשב במעט בעניין זה.

שלב שלישי הוא העונש הראוי לנאשם:

בבואי לגזור את הדין יש לתת את הדעת לעובדה כי בפני שני כתבי אישום בגין שני אירועים במרווחי זמן קצרים, כאשר הנאשם לא חשש מלעלות על ההגה בפעם השניה ואף אם אקבל את טענתו בדבר נסיעה ברכב על מנת להגיע לעזרת אדם הזקוק לו, הרי שעבודתו של הנאשם כפי שהוצגה בפני היא הינה כך כל כולה ועל כן יש לטעון זה משקל נמוך, שכן בית משפט איננו יכול להתיר לאדם זה גם אם הוא עוסק במלאכת קודש ביד השניה לזלזל בחוקי המדינה ולהמשיך ולבצע את אותן העבירות.

מאידך, נראה כי הנאשם אכן עושה מאמצים גדולים לשקם את חייו, הפקיד את רישונו בשני תיקים שם נפסל לתקופות ארוכות של 12 ו-14 חודשים ועדיין ניתן לומר כי אילולא ביצע את העבירות ולא נעדר מן הדיונים, לא היה מצוי במקום שבו הוא כעת. , בוודאי כאשר ביצע את אותן העבירות בסמיכות זמנים קצר, כך שאיני יכולה לקבל עמדת ההגנה ולהטיל פסילה החופפת את הפסילה אותה מבצע.

הטלת מאסר בפועל כפי שביקשה המאשימה נראית לי בקשה שאיננה מתאימה לנסיבות המקרים ולנסיבות הנאשם ונראה לי כי ניתן להסתפק ברכיב של מאסר מותנה בלבד על מנת להרתיעו מלבצע את אותן העבירות.

עניין נוסף הוא כי לאחרונה תוקן החוק ומקום שרישיון הנהיגה פקע תקופה ארוכה עד 10 שנים, יכול נהג לגשת למשרד הרישוי ולחדש את רישונו ללא צורך בביצוע מבחן תיאוריה ו/או מבחן מעשי.

תיקון זה מאותת אף לבית משפט לעניין מדיניות הענישה הצריכה בעבירות אלו.

משכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. קנס בסך 800 ₪.

הקנס ישולם ב- 4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.1.18

2. פסילה בפועל בת 9 חודשים.

עמוד 6

הפסילה תהא במצטבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם.

המזכירות תנפיק אישור הפקדה החל מהיום וללא צורך בהפקדה נוספת מטעמו של הנאשם.

3. פסילה על תנאי של 8 חודשים למשך 3 שנים.

4. מאסר על תנאי של 5 חודשים למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה ברכב כשרישיון הנהיגה פקע תקופה של למעלה משנתיים. ו/ או נהיגה בזמן פסילה.

זכות ערר כחוק לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י' כסלו תשע"ח, 28 נובמבר 2017, במעמד הנוכחים

שם קלדנית: רינת אברג'ל